

PISMO ZARZĄDU REGIONU ZAGŁĘBIE MIEDZIOWE NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

Uroczyste otwarcie
siedziby Regionu Zagłębie Miedziowe
NSZZ „Solidarność” po remoncie

Szkolenie „Autoprezentacja liderów związkowych. Wywieranie wrażenia na odbiorcach”

W dniach 9–10 kwietnia w siedzibie Regionu w Legnicy odbyło się szkolenie dla liderów organizacji zakładowych NSZZ „Solidarność” pod tytułem „Autoprezentacja liderów związkowych. Wywieranie wrażenia na odbiorcach”, prowadzone przez Marię Kościńską, trenerkę z Biura Szkoleń Komisji Krajowej. Zajęcia miały formę warsztatową z wykorzystaniem kamery. Celem szkolenia było rozwinięcie umiejętności w zakresie autoprezentacji i komunikacji.

Program obejmował m.in.:

- znaczenie komunikacji i jej rolę w działalności związkowej,
- efekt pierwszego wrażenia,
- komunikację werbalną i niewerbalną oraz ich wpływ na odbiór przekazu,

- kluczowe elementy komunikacji niewerbalnej,
- sposoby radzenia sobie z treścią,
- przygotowanie wystąpień związkowych,
- ćwiczenia praktyczne z wykorzystaniem kamery.

Szkolenie miało charakter praktyczny i umożliwiło uczestnikom doskonalenie umiejętności wystąpień publicznych oraz skutecznej komunikacji w działalności związkowej.

W szkoleniu wzięli udział przedstawiciele organizacji zakładowych z GATES POLSKA Sp. z o.o., Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych CUPRUM, Spółdzielni Mieszkaniowej „Nadodrże” w Głogowie, Domu Pomocy Społecznej „Magnolia” w Głogowie, Starostwa Powiatowego w Legnicy, PATELEC-ELPENA Sp. z o.o., a także przedstawiciele organizacji zakładowych Pracowników Oświaty i Wychowania w Lubinie i Pracowników Oświaty i Wychowania w Chojnowie.

Uczestnicy aktywnie brali udział w ćwiczeniach praktycznych, rozwijając swoje umiejętności w zakresie autoprezentacji i wystąpień publicznych.

Szkolenie „Rozwój Związku”

W dniach 24–25 marca br. w siedzibie Regionu w Legnicy odbyło się szkolenie „Rozwój Związku”, które poprowadził Janusz Zabiega – kierownik Biura Szkoleń Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

Celem szkolenia było zdobycie przez uczestników praktycznych umiejętności w zakresie skutecznego organizowania pracowników oraz wzmacniania struktur związkowych. W trakcie warsztatów omówiono m.in. czynniki determinujące pozycję związku zawodowego w zakładzie pracy, a także przeanalizowano bariery utrudniające rozwój organizacji związkowej oraz sposoby ich przezwyciężania.

W szkoleniu uczestniczyli członkowie organizacji zakładowych NSZZ „Solidarność” z następujących zakładów pracy:

- Mercedes-Benz Manufacturing Poland w Jaworze
- Usługi Dla Górnictwa Sp. z o.o.
- Dom Pomocy Społecznej w Legnicy
- Starostwo Powiatowe w Legnicy
- Adler Pelzer Poland S.A.
- Spółdzielnia Mieszkaniowa „Nadodrże” w Głogowie
- pracownicy Regionu

Podczas zajęć liderzy związkowi opracowali strategię rozwoju NSZZ „Solidarność” w swoich zakładach pracy.

Szkolenie dla społecznych inspektorów pracy

W dniach 13–14 kwietnia 2026 r. w siedzibie Regionu Zagłębie Miedziane NSZZ „Solidarność” w Legnicy odbyło się szkolenie „Społeczna Inspekcja Pracy”, skierowane do społecznych inspektorów pracy reprezentujących zakłady pracy z różnych branż i sektorów.

W szkoleniu uczestniczyli przedstawiciele następujących zakładów pracy: Dom Pomocy Społecznej „Magnolia” w Głogowie, Szkoła Podstawowa nr 14 w Lubinie, Zespół Szkół nr 1 w Lubinie, Zespół Szkolno-Przedszkolny w Radwanicach, KGHM Metraco S.A. w Legnicy, GPK Głogów Sp. z o.o., Lear Corporation Poland II Sp. z o.o. Oddział w Legnickim Polu, Collegium Witelona Uczelnia Państwowa w Legnicy, Przedszkole Gminne „Kraina Marzeń” w Jerzmanowej oraz Tauron Dystrybucja S.A. Oddział w Jeleniej Górze. Zajęcia prowadził Paweł Chabiński, specjalista ds. BHP, który omówił zagadnienia związane z funkcjonowaniem społecznej inspekcji pracy. Podczas szkolenia przybliżono uczestnikom system ochrony pracy w Polsce, zasady współdziałania nadzoru państwowego i społecznego, a także rolę i zadania społecznych inspektorów pracy w zakładach pracy.

Szczególne uwagę poświęcono podstawom prawnym funkcjonowania SIP, w tym zasadom ich powoływania i odwoływania, zakresowi uprawnień oraz obowiązkowi pracodawców i pracowników w obszarze bezpieczeństwa i higieny pracy. Omówiono również praktyczne aspekty udziału społecznej inspekcji pracy w postępowaniach powypadkowych oraz sprawach dotyczących chorób zawodowych.

Spotkanie miało charakter zarówno szkoleniowy, jak i integracyjny, stanowiąc ważne forum wymiany doświadczeń pomiędzy społecznymi inspektorami pracy z różnych środowisk zawodowych oraz umożliwiając omówienie praktycznych problemów związanych z poprawą warunków pracy.

Pracownicy legnickiego ZUS-u mówią dość

W legnickim oddziale Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wrze, a pracownicy otwarcie manifestują swój gniew z powodu niskich płac i braku porozumienia z zarządem. Kolejne protesty przed siedzibą instytucji oraz impas w warszawskich negocjacjach pokazują, że cierpliwość urzędników ostatecznie się wyczerpała.

Masowy protest przed legnicką siedzibą

Blisko trzystu pracowników legnickiego ZUS-u przerwało pracę w ramach ustawowej przerwy śniadaniowej, aby głośno wyrazić sprzeciw wobec polityki płacowej. Manifestacja pod budynkiem była jasnym sygnałem dla władz firmy, że załoga nie zamierza dłużej akceptować obecnych warunków finansowych.

Wspólny front stworzyły cztery organizacje związkowe, w tym NSZZ „Solidarność”. Ich przedstawiciele podkreślają, że sytuacja materialna osób zatrudnionych w zakładzie stała się dramatyczna i wymaga natychmiastowej interwencji rządu oraz zarządu.

Głodowe podwyżki zarzewiem buntu

Głównym powodem frustracji jest propozycja wzrostu wynagrodzeń o zaledwie trzy procent. Dla większości pracowników taka kwota jest upokarzająca i nie przystaje do realiów rynkowych ani rosnących kosztów utrzymania rodzin.

Liderzy związkowi, tacy jak Waldemar Dubis, wprost nazywają tę propozycję ofertą na poziomie głodowym. Dodatkowo oburzenie budzi fakt, że nawet te skromne środki mają zostać uszczuplone na poczet tworzenia nowych stanowisk pracy w strukturach ZUS.

Więcej obowiązków za te same pieniądze

Pracownicy zwracają uwagę na rażącą dysproporcję między ich zaangażowaniem a otrzymywaną zapłatą. Wioletta Turkiewicz z OZZ Alternatywa zaznacza, że na urzędników nakładane są coraz to nowe zadania ustawowe, które nie idą w parze z gratyfikacją finansową.

Poczucie przecięcia i brak docenienia ciężkiej pracy doprowadziły do momentu, w którym urzędnicy postanowili walczyć o godne życie i realny wzrost płac. Protestujący wskazują, że ich wysiłek jest wyceniany przez pracodawcę w sposób skrajnie niesprawiedliwy.

nowili walczyć o godne życie i realny wzrost płac. Protestujący wskazują, że ich wysiłek jest wyceniany przez pracodawcę w sposób skrajnie niesprawiedliwy.

Fiasko negocjacji i okupacja centrali

Sytuacja w Legnicy jest nierozzerwalnie związana z wydarzeniami w stolicy, gdzie trwają kluczowe rozmowy płacowe. Ostatnie tury negocjacji z dwunastoma organizacjami związkowymi zakończyły się całkowitym fiaskiem i podpisaniem protokołu rozbieżności.

Napięcie osiągnęło punkt krytyczny, co doprowadziło do okupacji centrali ZUS w Warszawie. Legnicy urzędnicy, wychodząc przed swój budynek, manifestują jedność

z komitetem protestacyjnym i dają wsparcie swoim negocjatorom walczącym o lepsze jutro.

Nieustępliwa postawa załogi

Mimo wielogodzinnych dyskusji na szczeblu centralnym, impas trwa, a atmosfera wewnątrz instytucji staje się coraz gęstsza. Pracownicy zapowiadają, że nie zakończą swoich działań, dopóki nie otrzymają gwarancji konkretnych zmian w portfelach.

Zgromadzenia to dopiero początek drogi do odzyskania godności zawodowej. Załoga legnickiego oddziału jasno deklaruje, że nie da się zastraszyć ani uciszyć obietnicami bez pokrycia, oczekując szacunku za lata rzetelnej służby publicznej. Związkowcy zapowiadają kolejne akcje.

Ważny krok w kierunku tańszej energii dla polskiego przemysłu

Rada Energii i Zasobów Naturalnych przy Prezydencie RP prowadzi intensywne prace nad rozwiązaniami, które mają realnie wzmocnić konkurencyjność polskiej gospodarki poprzez obniżenie kosztów energii. W pracach Rady uczestniczy również nasz przedstawiciel — Bogusław Szarek.

Jednym z kluczowych obszarów analiz jest projekt ustawy Prezydenta RP „Tani Prąd”, zakładający możliwość obniżenia kosztów energii dla przemysłu nawet o 20%.

Równolegle rozważane są dodatkowe instrumenty systemowe oraz europejskie mechanizmy wsparcia,

w tym rozwiązania w ramach CISAF (Clean Industrial State Aid Framework). W centrum prac znajduje się również koncepcja wprowadzenia mechanizmu gwa-

rantowanej ceny energii, który funkcjonuje już w wybranych krajach UE i mógłby istotnie ograniczyć różnice kosztowe między polskimi przedsiębiorstwami a ich europejską konkurencją.

Rada rozpoczęła także prace nad rozwiązaniami dedykowanymi obniżeniu cen energii dla odbiorców energochłonnych.

Podkreślamy znaczenie dialogu z przemysłem — zachęcamy przedsiębiorców do aktywnego udziału w konsultacjach i współtworzenia rozwiązań, które mają być realne, skuteczne i wdrażalne.

Wybory uzupełniające NSZZ „Solidarność” w Brose-Sitech

W Chocianowie w sobotę 28 marca odbyły się wybory uzupełniające w Organizacji Międzyzakładowe Zebrań Delegatów „Solidarność” w Brose-Sitech Sp. z o.o. w Polkowicach. Podczas posiedzenia przewodniczący Robert Blicharski i zastępca przewodniczącego Krzysztof Doszczęzc-

ko przedstawili sytuację w organizacji i zakładach. Międzyzakładowe Zebranie Delegatów było również okazją do przedstawienia przez przewodniczącego Zarządu Regionu Zagłębie Miedziane NSZZ „Solidarność” Bartosza Budzianka informacji o organizowanych akcjach i manifestacjach przez Zarząd Regionu i Komisję Krajową.

Uzupełniono skład Komisji Międzyzakładowej o Daniela Karpiaka, a Komisję Rewizyjną o Ireneusza Grelńskiego.

Przebieg wyborów nadzorował przedstawiciel Regionalnej Komisji Wyborczej – Bartosz Budzianek.

Wybory uzupełniające NSZZ „Solidarność” w KGHM Polska Miedź S.A. Oddział Zakłady Wzbogacania Rud

27 marca 2026 r. przeprowadzono wybory uzupełniające władz w Organizacji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w KGHM Polska Miedź S.A. Oddział Zakła-

dy Wzbogacania Rud. Zakładowe Zebranie Delegatów było również okazją do przemówień przewodniczącego Zarządu Regionu, Komisji Zakładowej i Zakładowej Komisji Rewizyjnej oraz dyskusji o sytuacji w ZWR-ach.

Do składu Komisji Zakładowej dołączyli: Tomasz Suchowacki, Tomasz Gnięwosz, Marlena Krupiński, Łukasz Florowski.

Przebieg wyborów nadzorował przedstawiciel Regionalnej Komisji Wyborczej – Bartosz Budzianek.

Marcowe spotkanie Klubu SIP – o wyzwaniach w walce z mobbingiem i dyskryminacją w miejscu pracy

W siedzibie Zarządu Regionu NSZZ Solidarność odbyło się spotkanie Klubu Społecznej Inspekcji Pracy. Wydarzenie skupiło się na omówieniu bieżących działań regionu oraz kluczowych aspektach ochrony pracowników przed patologiami w relacjach zawodowych, takimi jak mobbing czy dyskryminacja.

BIEŻĄCA DZIAŁALNOŚĆ I PLANY REGIONU

Podczas pierwszej części obrad głos zabrali zastępcy przewodniczącego, Aneta Mazur oraz Marcin Sadowski. Przedstawiciele związku szczegółowo zreferowali aktualne aktywności podejmowane przez region, wskazując na priorytetowe kierunki działań w najbliższych miesiącach.

Omówiono nie tylko realizowane projekty, ale także wyzwania, przed którymi stoją lokalne struktury w relacjach z pracodawcami. Aktywizacja członków oraz wsparcie dla komisji zakładowych pozostają kluczowym elementem strategii Solidarności.

PRZECIWDZIAŁANIE MOBBINGOWI I DISKRYMINACJI W PRAKTYCE

Głównym punktem merytorycznym spotkania było wystąpienie regionalnego koordynatora do spraw BHP, Wojciecha Zawadzkiego. Ekspert przeprowadził prelekcję dotyczącą mobbingu, dyskryminacji oraz molestowania w środowisku pracy.

Przewodzący skupił się na połączeniu aspektów teoretycznych z praktycznymi przykładami, co pozwoliło uczestnikom lepiej zrozumieć mechanizmy tych negatywnych zjawisk. Wskazano na konkretne narzędzia prawne i organizacyjne, które służą skutecznej ochronie praw pracowniczych.

ROLA SPOŁECZNYCH INSPEKTORÓW PRACY W ZAKŁADACH

Spotkanie Klubu SIP stało się okazją do wymiany doświadczeń między inspektorami, którzy na co dzień monitorują standardy pracy. Podkreślono, że znajomość przepisów i szybka reakcja są kluczowe w zapobieganiu nadużyciom.

Uczestnicy zgodnie uznali, że edukacja w zakresie etyki zawodowej i przeciwdziałania przemocy psychicznej jest niezbędna. Regularne szkolenia pozwalają inspektorom na budowanie bezpiecznego środowiska pracy opartego na wzajemnym szacunku i przestrzeganiu prawa.

Dwadzieścioro czworo inspektorów na spotkaniu

W spotkaniu uczestniczyli Społeczni Inspektorzy Pracy z organizacji:

- Energetyka Sp. z o.o. w Lubinie,
- KGHM Polska Miedź S.A. Oddział Huta Miedzi Legnica,
- Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w Legnicy,
- Przedsiębiorstwie Budowy Kopalń PeBeKa S.A. w Lubinie,
- Sanden Manufacturing Poland Sp. z o.o. w Polkowicach,
- Brose-Sitech Sp. z o.o. w Polkowicach,
- Tauron w Legnicy,
- Volkswagen Motor Polska Sp. z o.o. w Polkowicach,
- KGHM Polska Miedź S.A. Oddział Zakłady Górnicze Polkowice-Sieroszowice,
- KGHM Polska Miedź S.A. Oddział Zakłady Górnicze „Rudna”,
- KGHM Polska Miedź S.A. Oddział Zakłady Wzbogacania Rud w Polkowicach,
- KGHM Metraco S.A. w Legnicy, GPK-SUEZ Głogów Sp. z o.o.,
- PMT Linie Kolejowe Sp. z o.o. w Lubinie,
- Zespół Szkolno-Przedszkolny w Radwanicach,
- Miejskim Przedsiębiorstwie Komunikacyjnym Sp. z o.o. w Legnicy.

Konflikt w legnickim zakładzie Gates. Prokuratura zbada doniesienia o dyskryminacji związkowców

Legnicka prokuratura otrzymała zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa w firmie Gates Polska. Przedstawiciele NSZZ „Solidarność” zarzucają władzom spółki systematyczne utrudnianie działalności związkowej oraz rażącą dyskryminację pracowników ze względu na ich przynależność organizacyjną.

Zarzuty o nierówne traktowanie i blokadę komunikacji

Konflikt w legnickim zakładzie przybrał oficjalną formę prawną. Związkowcy z „Solidarności” wskazują, że pracodawca odcina ich od możliwości kontaktu z załogą, zakazując korzystania z firmowej poczty elektronicznej do celów informacyjnych.

Co istotne, według relacji skarżących, drugi działający w firmie związek zawodowy miał przez lata korzystać z tych przywilejów bez przeszkód. Taka dysproporcja w traktowaniu organizacji pracowniczych stała się jednym z głównych argumentów podniesionych w piśmie do prokuratury.

Finansowe naciski na przewodniczącą związku

Najpoważniejsze oskarżenia dotyczą bezpośrednich działań wymierzonych w Annę Grób, przewodniczącą zakładowej „Solidarności”. Zawiadamiający twierdzą, że kobietę spotkały dotkliwe sankcje finansowe, w tym obniżenie oceny rocznej oraz pozbawienie bonusu i podwyżki inflacyjnej.

W treści zawiadomienia pojawia się również bulwersujący wątek propozycji odejścia z pracy. Przedstawiciele spółki mieli oferować przewodniczącej nawet dwuletnią odprawę w zamian za natychmiastowe rozwiązanie umowy i wystąpienie ze struktur związku, co autorzy pisma nazywają wprost próbą zastraszenia.

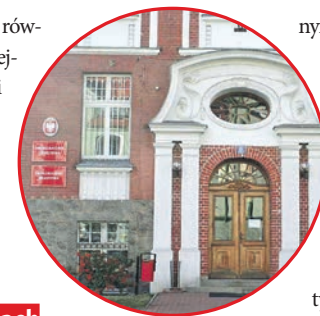
Blokowanie udziału w komisjach i szkoleniach

Lista zarzutów obejmuje także kwestie bezpieczeństwa i higieny pracy. Przez dwa miesiące związkowcom odmawiano prawa zasiadania w Komisji ds. BHP, mimo wielokrotnie ponawianych wniosków. Dopiero interwencja zewnętrznych audytorów oraz Państwowej Inspekcji Pracy wymusiła zmianę tej decyzji.

Dyskryminacja ma przejawiać się również w dostępie do szkoleń. Podczas gdy jedna organizacja miała otrzymywać pełne wsparcie, w tym opłacone wyjazdy i transport samochodem służbowym, członkowie „Solidarności” byli z takich możliwości wykluczani lub musieli mierzyć się z dodatkowymi restrykcjami czasowymi.

Utrudnianie wyborów i kolportażu ulotek

Związkowcy skarżą się na liczne przeszkody o charakterze logistycznym. W zawiadomieniu mowa jest o oficjal-

nym zakazie rozdawania ulotek informacyjnych oraz ingerowaniu w przebieg wewnętrznych wyborów do władz związku poprzez nagłe zmiany godzin i ograniczanie prawa przebywania na terenie zakładu.

Pracodawca miał również zwlekać z odpowiedziami na wnioski o tzw. godziny związkowe, co w praktyce paraliżowało bieżącą działalność organizacji. Dodatkowo przewodniczącą zlecane miały być zadania wykraczające poza jej zakres obowiązków, co według kontroli PIP było działaniem bezprawnym.

Konsekwencje prawne dla osób decyzyjnych

Zawiadomienie opiera się na przepisach ustawy o związkach zawodowych, która przewiduje odpowiedzialność karną, w tym karę grzywny lub ograniczenia wolności, za utrudnianie działalności związkowej. Autorzy pisma domagają się ustalenia osób odpowiedzialnych za te działania.

Związkowcy podkreślają, że opisane sytuacje mają charakter czynu ciągłego i nie są jednostkowymi incydentami, lecz przemyślaną strategią wymierzoną w konkretną grupę pracowników. Teraz sprawą zajmą się śledczy z Prokuratury Rejonowej w Legnicy.

PeBeKa: protokół rozbieżności podpisany, czas na referendum strajkowe

Związki Zawodowe działające w Przedsiębiorstwie Budowy Kopalń PeBeKa S.A. w Lubinie, spółki z grupy KGHM Polska Miedź S.A., nadal pozostają w sporze dotyczącym wynagrodzeń.

Podobnie jak w przypadku poprzednich negocjacji, doszło do podpisania protokołu rozbieżności, który otworzył drogę do przeprowadzenia referendum strajkowego – poinformował Dominik Pasis, przewodniczący Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Przedsiębiorstwie Budowy Kopalń PeBeKa S.A. w Lubinie.

Narastający spór płacowy

Obecna sytuacja to efekt trwającego od wielu tygodni sporu o wzrost wynagrodzeń. Jego kulminacją była manifestacja z 13 marca w Lubinie. Ponad sześćset osób przemarszerowało wówczas spod siedziby związków zawodowych pod siedzibę spółki PeBeKa, a następnie pod centralę

KGHM, domagając się podwyżek i wskazując na rosnące różnice płacowe między pracownikami spółek zależnych a zatrudnionymi bezpośrednio w KGHM.

Związkowcy podkreślali, że ich celem nie są przywileje, lecz wyrównanie warunków zatrudnienia. Zwracali uwagę, że pracownicy spółek zależnych wykonują pracę

o podobnym charakterze, a mimo to otrzymują niższe wynagrodzenia.

Już w lutym organizacje związkowe w PeBeKa przedstawiły swoje postulaty – obejmowały one m.in. 8-procentową podwyżkę płac zasadniczych, przeszeregowania dla części pracowników oraz wypłatę świadczeń świątecznych. Wyznaczono

termin realizacji tych żądań, którego niedotrzymanie doprowadziło do formalnego wszczęcia sporu zbiorowego. Rozmowy z 27 lutego również nie zakończyły się porozumieniem, co bezpośrednio doprowadziło do organizacji marcowego protestu.

Co dalej?

Podpisanie protokołu rozbieżności otwiera drogę do przeprowadzenia referendum strajkowego – kluczowego etapu, który decyduje, czy pracownicy zdecydują się na strajk.

Związki zawodowe deklarują gotowość do dalszych rozmów, jednak brak konkretnych ustępstw ze strony pracodawcy sprawia, że konflikt wchodzi w bardziej zdecydowaną fazę.

Wybory Solidarności w legnickim OSIR-ze

26 marca 2026 r. przeprowadzono wybory władz w Organizacji Wydziałowej NSZZ „Solidarność” w Ośrodku Sportu i Rekreacji w Legnicy.

W skład Komisji Wydziałowej weszli: Artur Kloc – przewodniczący, Mariusz Czerwiński i Dariusz Welter – członkowie Komisji.

Organizacja Wydziałowa jest wewnętrzną jednostką organizacyjną Organizacji Międzyzakładowej Pracowników Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” nr 2 w Legnicy i dlatego przewodniczący KW automatycznie został członkiem Komisji Międzyzakładowej POiW NSZZ „S” nr 2.

Przebieg wyborów nadzorował przedstawiciel Regionalnej Komisji Wyborczej – Marcin Sadowski.

Wybory przewodniczącego NSZZ „Solidarność” w Hucie Miedzi Głogów

13 kwietnia 2026 r. odbyły się wybory uzupełniające w Organizacji Międzyzakładowej w KGHM Polska Miedź S.A. Oddział Huta Miedzi „Głogów”.

Przewodniczącym Organizacji został Dariusz Komar.

Wykorzystując okazję, podczas Walnego Zgromadzenia Delegatów, Komisja Międzyzakładowa postanowiła nagrodzić działania dotychczasowego przewodniczącego – Andrzeja Kucharskiego wręczając mu pamiątkową szablę.

Andrzej Kucharski deklaruje dalsze działanie na rzecz Hutników w Regionalnej Sekcji Hutniczo-Przetwórczej Miedzi NSZZ „Soli-

darność”, Krajowej Sekcji Hutnictwa NSZZ „Solidarność” oraz Zespołu Trójstronnym ds. Restrukturyzacji Hutnictwa.

Przebieg wyborów nadzorowali przedstawiciele Regionalnej Komisji Wyborczej – Bartosz Budziak i Mirosław Kaszowski.

Region Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność” na targach pracy w Legnicy

15 kwietnia 2026r. w Hotelu Qubus w Legnicy odbyły się 14. Powiatowe Targi Pracy, w których uczestniczył Region Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność”, reprezentowany przez przewodniczącego Zarządu Regionu Bartosza Budziaka, zastępcę przewodniczącego i sekretarza Anetę Mazur oraz Ewę Dulę – pracownika Regionu.

Tegoroczna edycja wydarzenia miała rekordowy charakter – udział w niej wzięło blisko 40 wystawców, którzy przygotowali około 400 ofert pracy. Targi przyciągnęły liczne grono osób poszukujących zatrudnienia, stwarzając możliwość bezpośrednich rozmów z pracodawcami oraz zapoznania się z aktualnymi ofertami rynku pracy.

Stoisko Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność” cieszyło się bardzo dużym zainteresowaniem odwiedzających. Uczestnicy chętnie podejmowali rozmowy, uzyskując informacje dotyczące praw pracowniczych, działalności związku oraz dostępnych form wsparcia.

Obecność przedstawicieli Regionu była okazją do zaprezentowania działań podejmowanych na rzecz pracowników, a także do budowania świadomości znaczenia dialogu społecznego i roli związków zawodowych na współczesnym rynku pracy. Udział w targach umożliwił również bezpośredni kontakt z osobami znajdującymi się w różnych sytuacjach zawodowych oraz udzielenie im praktycznego wsparcia informacyjnego.

Region Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność” na IV Regionalnych Targach Pracy i Edukacji

Region Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność” aktywnie uczestniczył w IV Regionalnych Targach Pracy i Edukacji, które odbyły się w Zespole Szkół Nr 50. Wystawcami byli 50 wystawców – pracodawców z regionu, instytucje rynku pracy, zawodowy młodzieży i osób dorosłych.

Targi były miejscem spotkań uczniów, absolwentów oraz osób poszukujących zatrudnienia z przedstawicielami firm i instytucji. Uczestnicy mieli możliwość bezpośrednich rozmów, zapoznania się z ofertami pracy, a także poznania aktualnych trendów i możliwości rozwoju zawodowego.

Region Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność” reprezentowało Prezydium w składzie: Bartosz Budziak – przewodniczący, Aneta Mazur – zastępca przewodniczącego, sekretarz oraz Marcin Sadowski – zastępca przewodniczącego, skarbnik, a także pracownicy Regionu Ewa Dula i Renata Rębisz. Stoisko Regionu cieszyło się bardzo dużym zainteresowaniem odwiedzających. Uczestnicy chętnie podejmowali rozmowy, zadawali pytania dotyczące praw pracowniczych oraz działalności związkowej, a także zapoznawali się z ofertą i obszarami wsparcia oferowanymi przez organizację.

Obecność Regionu na targach była okazją do prezentacji działań na rzecz pracowników oraz budowania świadomości znaczenia dialogu społecznego i współpracy na rynku pracy.

NSZZ „Solidarność” Pracy i Edukacji w Lubinie

wnie uczestniczył w IV Regionalnych Targach Pracy i Edukacji w Lubinie. Wydarzenie zgromadziło ponad 1000 uczestników, w tym przedstawicieli rynku pracy oraz organizacje wspierające rozwój

Solidarność Regionu Zagłębie Miedziowe silnym głosem pracowników na targach w Złotoryi

W Szkole Podstawowej nr 1 w Złotoryi odbyły się edukacyjno-zawodowe targi pracy, które przyciągnęły tłumy młodzieży i poszukujących zatrudnienia. Wśród blisko 30 wystawców kluczową rolę odegrała reprezentacja NSZZ „Solidarność” Regionu Zagłębie Miedziowe, promując Związek.

Jednym z najważniejszych punktów tegorocznego wydarzenia było stoisko Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność”. Związkowcy postawili na bezpośredni dialog z uczestnikami, tłumacząc, że nowoczesny rynek pracy to nie tylko obowiązki, ale przede wszystkim prawa i bezpieczeństwo zatrudnionych.

Obecność związku była wyraźnym sygnałem dla młodych ludzi wkraczających na rynek, że nie muszą być sami w relacjach z pracodawcą. Eksperti Solidarności przez cały czas trwania imprezy służyli radą i dzielili się doświadczeniem z zakresu ochrony pracowniczej.

Siłą stoiska Solidarności była obecność doświadczonych przedstawicieli związku. Interesy pracowników oraz misję organizacji przybliżali: Aneta Mazur, Ewa Dula, Marcin Sadowski oraz Wojciech Obremski.

Zespół ten aktywnie angażował się w rozmowy z młodzieżą, odpowiadając na dziesiątki pytań dotyczących specyfiki pracy w lokalnych zakładach. Dzięki ich obecności uczestnicy targów mogli dowiedzieć się, jak w praktyce wygląda rola związku w stabilizacji warunków zatrudnienia i budowaniu dialogu z zarządami firm.

Stoisko Solidarności cieszyło się rekordowym zainteresowaniem, co pokazuje, jak wielkie jest zapotrzebowanie na wiedzę o prawie pracy. Przedstawiciele związku kładli nacisk na edu-

kację w zakresie umów o pracę, czasu pracy oraz standardów BHP.

Dla wielu uczniów była to pierwsza okazja, by zrozumieć, że przynależność do związku zawodowego to realne wsparcie w sytuacjach trudnych. Związkowcy podkreślali, że silna Solidarność w regionie to gwarancja, że głos pracowników jest zawsze słyszalny i brany pod uwagę.

Wydarzenie zorganizowane przez Powiatowy Urząd Pracy w Złotoryi otworzył dyrektor Krzysztof Frankowski wraz ze starostą Rafałem Miara. Samorządowcy dziękowali wszystkim wystawcom za zaangażowanie, podkreślając, że bezpośredni kontakt z ekspertami jest bezcenny dla osób planujących przyszłość.

Obok stoiska związkowego swoje oferty prezentowali giganci tacy jak Mine Master, Gates Polska czy Schneider. Obecność Kolei Dolnośląskich, Wojskowego Centrum Rekrutacji oraz służb mundurowych dopełniła obrazu bogatego rynku pracy w powiecie złotoryjskim.

Targi udowodniły, że region posiada ogromny potencjał, a współpraca między pracodawcami, urzędem pracy i związkami zawodowymi takimi jak Solidarność pozwala na budowanie stabilnej przyszłości dla mieszkańców Złotoryi i okolic.

Uroczyste otwarcie siedziby

Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność”

Po zakończonym generalnym remoncie, 16 kwietnia 2026r. odbyło się uroczyste spotkanie z okazji otwarcia siedziby Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność”.

W wydarzeniu uczestniczyli działacze i pracownicy NSZZ „Solidarność” związani z Regionem od 1990 r., czyli początku jego istnienia. Wśród uczestników znaleźli się byli przewodniczący Zarządu

Regionu – Wojciech Lica (1990-1992) oraz Jacek Swakoń (1992-1998). W spotkaniu wzięli udział również Krystyna Marcinowska i Józef Czyczerski. Struktury branżowe reprezentowali: Bogusław Szarek – przewodniczący Rady

Krajowej Sekcji Górnictwa Rud Miedzi NSZZ „Solidarność” oraz Andrzej Kucharski – przewodniczący Rady Regionalnej Sekcji Hutniczo-Przetwórczej Miedzi NSZZ „Solidarność”. W spotkaniu udział wzięli ponadto członkowie Zarządu Regionu, Regionalnej Komisji Rewizyjnej, a także pracownicy Regionu i Kancelarii prawnej.

Spotkanie stało się okazją do wspomnień i refleksji nad historią Regionu, sięgającą jego powstania 29 września 1990 roku.

W trakcie uroczystości wyświetlany był pokaz archiwalnych zdjęć obrazujących wydarzenia oraz codzienną pracę pracowników w siedzibie Regionu na przestrzeni lat. Materiały te przywołały wiele wspomnień i podkreśliły ciągłość oraz znaczenie działalności Regionu w środowisku związkowym.

Istotnym punktem uroczystości była ceremonia poświęcenia krzyży umieszczonych w pomieszczeniach Regionu. Aktu dokonał przyjaciel „Solidarności” ks.

Ryszard Wołowski, nadając wydarzeniu szczególny, symboliczny charakter.

Otwarcie wyremontowanej siedziby oznacza powrót

do bieżącej działalności Regionu. W siedzibie odbywają się już spotkania, szkolenia i wydarzenia, które wspierają codzienną pracę związkową.

KOSĄ, PRZYSIĘGĄ, TEORIA MNOGOŚCI

**Kiwa się głowa
szczęśliwa,
O goździk nosem
potrąca
I niucha wiosny
zażywa
Beztraska,
promieniająca...
...do 17 kwietnia
proszę napisać -
Nieoceniony Redaktor
Naczelny jak zwykle
konkretny.
No kwiecień,
oczywiście kwiecień.**

Goździe nam

W 1241 roku na bardzo osłabioną rozbięciem dzielnicowym Polskę najeżdżały wojska tatarskie. Tatarzy pod dowódcą Batu-chana zaatakowali Europę Środkowo-Wschodnią, głównie Węgry. Polska natomiast przyjęła na siebie atak części sił mongolskich, ponieważ Tatarzy nie chcieli dopuścić do ewentualnego wsparcia militarnego, którego mogliby udzielić Węgom Polacy.

9 IV 1241 roku wojska tatarskie dotarły pod Legnicę, koalicję wojsk polskich dowodził legnicki książę Henryk Pobożny.

Bitwę opisał w swych Rocznikach Jan Długosz, o śmierci księcia pisze także „Historia Tartarorum” C. de Bridiego.

Według niej książę walczący do końca, został strącony z konia i wzięty do niewoli. Tatarzy próbowali go upokorzyć, nakazując ukłęknięcie przed ich wodzem lub nawet wyrzucenia się wiary. Henryk Pobożny odmówił, za co został ścięty.

Najazd tatarski na Węgry był jak potop, jedna czwarta Węgrów została wybita, kraj spustoszony, kwiat rycerstwa świeckiego i duchowieństwa zginął podczas bitwy na równinie Mohi.

I niewątpliwie stał się cud, nagłe Tatarzy opuścili Węgry i wycofali się do Azji. Batu-chan dostał wiadomość, że zmarł Ugedej-chan chana, powrócił więc do swych włości, aby wziąć udział w wyborze nowego chana. Węgry były uratowane.

Na głównym placu Legnicy powinien stanąć pomnik księcia, który miał szanse na zjednoczenie kraju, za jego panowania Dolny Śląsk i Legnica kwitły gospodarczo, bronił wiary i wspomógł przyjaciół. Dlaczego tak się nie dzieje?

Wolność i równość

Mamy 1794 rok, Polska jest już po dwóch rozbiorach, a wojska rosyjskie okupują cały kraj.

Patrioci wywołują powstanie.

24 marca 1794 roku na krakowskim rynku Naczelnik Powstania ślubował:

„Ja, Tadeusz Kościuszko, przysięgam w obliczu Boga całemu Narodowi Polskiemu, iż powierzony mi władzy na niczyj prywatny ucisk nie użyję, lecz jedynie jej dla obrony całości granic, odzyskania samodzielności Narodu i ugruntowania powszechnej wolności używać będę. Tak mi Panie Boże dopomóż i niewinna Męka Syna Twego.”

Wojska powstańcze maszerują z południa kraju na północ, by dotrzeć do Warszawy.

4 IV spotykają rosyjski korpus generała A. Tormasowa. Na polach w okolicach wsi Raclawice rozegrała się pierwsza bitwa Insurekcji Kościuszkowskiej. Zwycięstwo było możliwe, to kosynierzy. To właśnie ta formacja stała się znakiem rozpoznawczym Powstania Kościuszkowskiego.

Oddziały, dzięki którym to zwycięstwo było możliwe, to kosynierzy. To właśnie ta formacja stała się znakiem rozpoznawczym Powstania Kościuszkowskiego.

Kosa jest narzędziem rolniczym, koniecznym przy żniwach.

Wystarczy jednak przekuć ją na sztorc i otrzymujemy groźną broń białą.

W bitwie pod Raclawicami kosynierów było ok. 2 tysięcy.

W samym brawurowym uderzeniu na rosyjskie działa wzięło ich udział ok. 500, prowadzonych przez samego Kościuszkę. Bohaterem został Wojciech Bartosz, który własną czapkę zagasił lot jednego z dział. Odwaga nie została bez nagrody. Został awansowany do stopnia chorążego grenadierów i uszlachcony, przyjmując nazwisko Głowacki.

Stał się symbolem odwagi i waleczności i tak jest do dziś. Trzeba szanować chłopów, dzisiaj rolników, bo jak przychodzi potrzeba, to naprawdę nie tylko żywią ale i bronią.

Trzeba szanować chłopów, dzisiaj rolników, bo jak przychodzi potrzeba, to naprawdę nie tylko żywią ale i bronią.

Ciebie dziś za Patronkę i Królową wybieram...

W 1655 roku Polska została napadnięta przez Szwecję. Najazd ten był szczególnie okrutny i błyskawiczny. Po początko-

wych zawirowaniach, zdradach elit, sytuacja uległa odwróceniu. Jasna Góra, mała, ale symboliczna ze względów religijnych twierdza, broniła się skutecznie przed Szwedami. Chłopi, Kurpiowie, górale atakowali wojska wroga, umożliwili królowi Janowi Kazimierzowi powrót z wygnania.

Król dotarł do Lwowa. I tam zdecydował, że nie wystarczy walczyć, trzeba również zaproponować program na czas powojenny. 1 IV 1656 roku oddał Rzeczpospolitą w opiekę NMP i uczynił z niej patronkę Polski i jej królową.

Obiecywał również: „Skoro zaś z wielką serca mego żalnością wyraźnie widzę, że za jęki i ucisk kmieci spadły w tym siedmiolecu na Królestwo moje z rąk Syna Twojego, sprawiedliwego Sędziego, plagi: powietrza, wojny i innych nieszczęść, przyrzekam ponadto i ślubuję, że po nastaniu pokoju wraz ze wszystkimi stanami wszelkich będę używał środków, aby lud Królestwa mego od niesprawiedliwych ciężarów i ucisków wyzwolić.”

Jakkolwiek z tą społeczną częścią ślubów było różnie (ogłędnie mówiąc), to jednak Maryja została na zawsze Polską Królową, a śluby lwowskie zostały odnowione na Jasnej Górze, w 1956 roku. Napisał je więziony wtedy przez komunistów prymas Stefan Wyszyński.

„Królowo Polski! Odnawiamy dziś śluby Przodków naszych i Ciebie za Patronkę naszą i za Królową Narodu polskiego uznajemy.

Przyrzekamy uczynić wszystko, co leży w naszej mocy, aby Polska była rzeczywistym Królestwem Twoim i Twojego Syna, poddanym całkowicie pod Twoje panowanie w życiu naszym osobistym, rodzinnym, narodowym i społecznym(...)”

Jeśli tylko Drogi Czytelniku będziesz miał chwilę wolnego czasu zajrzyj do tych ślubów z 1656 i z 1956. Ach, może dobrze by było, gdyby te obietnice Króla i Narodu stały się rzeczywistością.

Uniwersitas

Historia Uniwersytetu Lwowskiego zaczęła się w XVII w

Zgodziliśmy się łatwo i chętnie ażeby kolegium ojców jezuitów we Lwowie godność akademii i tytuł uniwersytetu został nadany. -ogłosił w swoim przywileju król Jan Kazimierz w 1661 roku.

Ten przywilej 18 IV 1758 roku potwierdził August III Sas.

W wolnej Polsce uniwersytet został ponownie erygowany

dekretem naczelnika Józefa Piłsudskiego w 1919 roku.

To właśnie tu narodziła się polska szkoła matematyczna. Zajmowała się ona nowatorskimi na początku wieku teoriami matematycznymi (mnożności, analizy funkcjonalnej, teorii kwantowej).

To właśnie we Lwowie pracowali: Stefan Banach, Hugo Steinhaus, Stanisław Ulam i inni wybitni matematycy.

Banachowi -za wyjazd do USA proponowano czek z 1 z przodu i dowolną liczbą zer za nią.

Na Princeton i Harvardzie wykładał Stanisław Ulam. Pracował również przy projekcie Manhattan i projekcie Orion (napęd rakiet kosmicznych).

Inni naukowcy pracowali w Lipsku czy Paryżu.

i ich nie dotrzymywały. Dopiero kolejne głódówki, strajk na Jasnej Górze wymusiły ostateczną legalizację NSZZ RI.

Niezależnie od tego jaki mamy charakter, temperament czy pasję, zawsze znajdziemy w naszej historii coś interesującego i inspirującego.

W jednej chwili możemy być pozytywnym nauczycielem, w drugiej konspiratorem, by za chwilę korzystać ze złotych lat wolności i rozbijać się zielonym bugatti lub motocyklem po świeżo wyasfaltowanych szosach, zaś na koniec opracowywać unikalne metody produkcji azotanów (lub czegoś równie ważnego).

Nasza historia przyprawia o zawrót głowy, podobnie zresztą jak teraźniejszość, więc pożegnajmy naszych Czytelników wierszem

W IV 1883 roku na Uniwersytecie Krakowskim Zygmunt Wróblewski i Karol Olszewski skroplili azot i tlen.

Polska myśl naukowa rozwijała się nawet pod zaborami i w trudnych warunkach. Obyź miała szansę rozwijać się i obecnie.

I my

W IV 1981 roku NSZZ Rolników Indywidualnych straciła cierpliwość. Rolnicy domagali się rejestracji swej organizacji od wielu miesięcy, komunistyczne władze podpisywały umowy

Juliana Tuwima (nie namawiając w żadnym razie do nadużywania):

*Kwiecień kołuje mi w głowie,
Świat ze mną kołuje cały!
Idź, palnij za moje zdrowie
Kielich siarczystej gorzały!*

Agnieszka Rurak-Żeleźny

Bibliografia:

https://poezja.org/wz/Julian_Tuwim/29544/Kwiecien

<https://brewiarz.pl/indeksy/pokaz.php?id=6&nr=262>

<https://liturgia.wiara.pl/doc/419339.Jasnogorskie-Sluby-Narodu>

Solidarność staje w obronie Adama Borowskiego i apeluje o sprawiedliwość

Prezydent Karol Nawrocki interweniuje w sprawie skazanego na więzienie Adama Borowskiego, żądając od Prokuratora Generalnego aktu sprawy w trybie pilnym. Do głosu sprzeciwu dołączyła Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”, która jednoznacznie potępiła decyzję sądu o bezwzględnej karze pozbawienia wolności dla legendarnego opozycjonisty.

Prezydent żąda dokumentów i daje nadzieję na ułaskawienie

Prezydent Karol Nawrocki podjął zdecydowane kroki, aby zapobiec osadzeniu Adama Borowskiego w zakładzie karnym. Głowa państwa wyznaczyła Prokuratorowi Generalnemu 30-dniowy termin na przekazanie pełnych akt sprawy, co jest pierwszym krokiem do procedury ułaskawienia.

Działanie prezydenta jest odpowiedzią na wyrok pół roku więzienia za krytykę Romana Giertycha. W opinii publicznej ruch ten postrzegany jest jako ostatnia szansa na uratowanie schorowanego bohatera przed dramatycznymi skutkami pobytu w celi.

Komisja Krajowa Solidarności potępi surowość wyroku

Władze NSZZ „Solidarność” oficjalnie zajęły stanowisko, wyrażając głębokie oburzenie działaniami wymiaru sprawiedliwości. Związkowcy przypominają, że Borowski to człowiek, który poświęcił zdrowie i życie w walce z komunizmem, będąc więźniem politycznym PRL.

Komisja Krajowa podkreśla, że skazanie siedemdziesięcioletniego działacza na bezwzględne więzienie jest nieludzkie. Ich zdaniem, orzeczenie sądu jest uderzeniem w godność dawnej opozycji antykomunistycznej i przejawem niezrozumiałej surowości.

Sąd odrzuca argumenty o fatalnym stanie zdrowia

Mimo że Adam Borowski zmagają się z chorobą nowotworową i przeszedł udar, Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli uznał, że może on odbywać karę w warunkach więziennych. Sędzia Katarzyna Bień pozostała nieugięta wobec wniosków obrony o zawieszenie kary.

W uzasadnieniu wskazano, że skazany nie skorzystał z możliwości przeproszenia oskarżyciela. Taka postawa sądu wywołała szok, zwłaszcza

że nawet prokurator wnioskował o łagodniejszy wymiar kary, który nie wiązałby się z osadzeniem.

Prywatny akt oskarżenia mecenas Romana Giertycha

Podłożem skazania jest konflikt o słowa dotyczące afery Polnord, w której mec. Roman Giertych występuje jako jedna z postaci. Adwokat oskarżył Borowskiego o pomówienie z artykułu 212 Kodeksu karnego, twierdząc, że jego opinie naruszają zaufanie zawodowe.

Sąd przychylił się do argumentacji Giertycha, wyznaczając karę pół roku bezwzględnej pozbawienia wolności. Oprócz więzienia, mecenas domagał się od legendarnego działacza ogromnego zadośćuczynienia finansowego w kwocie 200 tysięcy złotych.

Walka o wolność bohatera trwa do ostatniej chwili

Adam Borowski, który w stanie wojennym organizował akcje odbijania rannych z rąk milicji, dziś sam potrzebuje pomocy. Obrona zapowiada zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie, jednak to prezydencka interwencja wydaje się obecnie najskuteczniejszą drogą.

Środowiska niepodległościowe alarmują, że czas ucieka, a zdrowie Borowskiego nie pozwala na pobyt w więzieniu. Wszyscy liczą na to, że prezydencka prerogatywa ułaskawienia zostanie wykorzystana szybko, przywracając poczucie sprawiedliwości społecznej.

Odszedł Kazimierz Grajcarek, legenda górniczej Solidarności i bohater walki o wolną Polskę

W wieku 74 lat zmarł Kazimierz Grajcarek, wybitny działacz związkowy, lider strajków w kopalni Silesia oraz wieloletni przewodniczący Sekretariatu Górnictwa i Energetyki NSZZ „Solidarność”. Jego życie było nieustanną służbą na rzecz praw pracowniczych, od mrocznych lat stanu wojennego aż po budowę nowoczesnych standardów bezpieczeństwa pracy w wolnym kraju.

WSPÓLNY FRONT W WALCE O PRAWA GÓRNIKÓW

Jego współpraca z naszym regionem opierała się na głębokim wzajemnym szacunku i zrozumieniu specyfiki pracy pod ziemią. Dzięki tej jedności górniczy z różnych basenów wydobywczych mogli skutecznie walczyć o swoje prawa na poziomie ogólnopolskim.

Kazimierz często gościł w naszym regionie, a jego obecność zawsze wносиła ducha autentycznej solidarności. Te prywatne relacje z liderami Zagłębia Miedziowego sprawiały, że współpraca między strukturami związku była naturalna, trwała i oparta na bezgranicznym zaufaniu.

EKSPERT OD BEZPIECZEŃSTWA I HIGIENY PRACY

Kazimierz Grajcarek nie ograniczał się jedynie do postulatów placowych, ponieważ jako były ratownik doskonale rozumiał wagę bezpieczeństwa w ekstremalnych warunkach. Przez wiele lat kierował Polsko-Amerykańskim Stowarzyszeniem na rzecz BHP.

Nawet po przejściu na emeryturę w 2018 roku pozostał aktywny, angażując się w międzynarodowe projekty związane z energetyką, takie jak Społeczny PRE_COP24 w Katowicach. Pokazywał tym samym, że głos pracowników jest kluczowy w globalnej debacie o klimacie.

ODZNACZONY ZA WOLNOŚĆ I SOLIDARNOŚĆ

Za swoje wybitne zasługi dla niepodległości Polski oraz działalność związkową został uhonorowany Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. W 2017 roku otrzymał także Krzyż Wolności i Solidarności, będący wyrazem uznania dla jego walki z systemem komunistycznym.

Odejście Kazimierza Grajcarca to bolesna strata dla całej społeczności górniczej, w tym dla jego licznych przyjaciół z Zagłębia Miedziowego. Pozostanie w pamięci jako człowiek, który potrafił łączyć twardą walkę o interesy pracownicze z autentycznym, ciepłym podejściem do drugiego człowieka.

Źródło: Encyklopedia Solidarności, fot. Tygodnik Solidarność

Z WARSZTATU WŁÓKIENNICZEGO DO GÓRNICZEGO SZYBU

Kazimierz Grajcarek urodził się w Międzybrodziu Bialskim, a swoją drogę zawodową zaczynał jako ślusarz-mechanik w bielskim przemyśle włókienniczym. To tam zdobywał pierwsze szlify zawodowe, które później wykorzystał w twardych realiach górnictwa.

Prawdziwy przełom w jego życiu nastąpił w 1979 roku, gdy podjął pracę jako górnik i ratownik górniczy w KWK Silesia w Czechowicach-Dziedzicach. To właśnie tam, w sercu przemysłowego Śląska, narodziła się jego pasja do działalności społecznej i walki o godność robotnika.

LIDER PODZIEMNEJ WALKI I INTERNOWANY DZIAŁACZ

Gdy we wrześniu 1980 roku powstała „Solidarność”, Grajcarek bez wahania zaangażował się w tworzenie struktur związku w swojej kopalni. Jego niezłomna postawa została wystawiona na najcięższą próbę po wprowadzeniu stanu wojennego 13 grudnia 1981 roku.

Jako przewodniczący Tajnej Komisji Zakładowej nie zaprzestał działalności, zajmując się kolportażem podziemnej prasy w czasach największych represji. Za swoją bezkompromisowość zapłacił wysoką cenę – w sierpniu 1982 roku został internowany w ośrodku w Zabrzcu-Zaborzu.

SZCZEGÓLNA WIĘŹ Z ZAGŁĘBIEM MIEDZIOWYM

Kazimierz Grajcarek był postacią, która łączyła środowiska górnicze w całym kraju, a wyjątkowe miejsce w jego sercu zajmowało Zagłębie Miedziowe. Przez dziesięciolecia budował on niezwykle silne więzi z miedziozwiązkami „Solidarność”, stając się jednym z jej najbliższych sojuszników.

Relacje te wykraczały daleko poza oficjalne spotkania związkowe czy negocjacje, ponieważ Grajcarek pielęgnował liczne prywatne przyjaźnie z ludźmi z naszego regionu. Dla wielu działaczy z Zagłębia był nie tylko mentorem, ale przede wszystkim serdecznym kolegą, na którego wsparcie można było liczyć w każdej sytuacji.

Pożegnanie niezłomnego patrioty który całe życie poświęcił wolnej Polsce

Wrocław i Dolny Śląsk straciły wybitną postać. Antoni Lenkiewicz, doktor nauk prawnych, historyk i legenda opozycji antykomunistycznej, odszedł w wieku 91 lat, pozostawiając po sobie świadectwo odwagi, liczne publikacje i pamięć o walce, która zaczęła się jeszcze w czasach stalinowskich.

W latach 70. stał się jednym z filarów dolnośląskiej opozycji, kolportując niezależne pisma i współpracując z KOR. Był człowiekiem czynu, który potrafił łączyć wiedzę prawniczą z odważnym wspieraniem rodzącej się Solidarności.

FILARY DOLNOŚLĄSKIEJ SOLIDARNOŚCI I WSPARCIE DLA STRAJKUJĄCYCH

W sierpniu 1980 roku służył jako doradca prawni dla strajkujących robotników, a później został rzecznikiem głodujących kolejarzy na wrocławskim Dworcu Głównym. Jego głos był słyszalny wszędzie tam, gdzie walczone o godność pracowniczą.

Stan wojenny przyniósł mu internowanie, które trwało rok i prowadziło przez liczne ośrodki odosobnienia. Nawet w kratami nie zaprzestał działalności redakcyjnej, używając pseudonimów, by informować świat o sytuacji w kraju.

LEGNICKIE ŚLADY I TAJNE WYKŁADY W REGIONIE

Antoni Lenkiewicz był postacią niezwykle mobilną i oddaną edukacji historycznej, co zaprowadziło także do Legnicy oraz okolicznych miejscowości. W trudnych latach stanu wojennego regularnie odwiedzał to miasto z prelekcjami.

Jego wykłady historyczne, wygłaszane często w kościołach i przy duszpasterstwach, były dla

mieszkańców regionu legnickiego powiewem prawdy o dziejach Polski. Budował w ten sposób świadomość narodową tam, gdzie oficjalna propaganda siała kłamstwo.

INICJATOR PAMIĘCI O MARSZAŁKU PIŁSUDSKIM I AUTOR DZIEŁ HISTORYCZNYCH

Z jego inicjatywy w 1985 roku w całej Polsce odbywały się obchody rocznicy śmierci Józefa Piłsudskiego. Umieszczano tablice pamiątkowe w dziesiątkach kościołów, co było aktem ogromnej odwagi cywilnej w tamtym czasie.

Lenkiewicz był płodnym autorem, pisząc o naczelnych wodzach i komendantach AK. Jego książki, wydawane często w drugim obiegu, stały się fundamentem wiedzy historycznej dla pokoleń Polaków marzących o wolnym kraju.

ORDER ORŁA BIAŁEGO JAKO ZWIĘCZENIE DROGI ŻYCIOWEJ

Za swoje wybitne zasługi Antoni Lenkiewicz został w 2022 roku uhonorowany Orderem Orła Białego, najwyższym polskim odznaczeniem. Było to symboliczne podziękowanie za dekady inwigilacji, więzienia i nieustannej pracy dla ojczyzny.

Zmarł 30 marca 2026 roku we Wrocławiu. Jego biografia pozostaje gotowym scenariuszem na film o człowieku, którego system nigdy nie zdołał złamać, a który do końca pozostał wierny swoim ideałom.

Źródło: Encyklopedia Solidarności (Artur Adamski, Kamil Dworaczek)